

Vyjádření školitele
k diplomové práci Lenky Vackové

**Architektury, stratigrafie a sedimentární režim pískovcových těles svrchního
turonu v severozápadní části české křídové pánve**

Téma diplomové práce bylo zadáno v roce 2007 společně s tématem paralelně probíhající práce Moniky Skopcové, věnované stratigraficky nižším jednotkám v částečně se překrývajícím terénu. Věcným cílem práce bylo detailní poznání prostorové stavby sedimentárních těles v této části výplně pánve, porozumění fyzikálním procesům jejich vzniku a jejich charakteristika z hlediska genetické stratigrafie v posledních letech aplikované v české křídové pánvi. Obě práce navazovaly na dosud poslední soustavný sedimentologický výzkum prováděný dr. Valečkou v 70. letech a představovaly rozšíření sítě korelačních geneticko-stratigrafických řezů publikovaných v práci Uličný, Čech & Laurin (2009), s využitím nově získaných či nově digitalizovaných karotážních dat, jež dosud nebyla k dispozici. Konzultantem diplomové práce byl dr. Michal Rajchl (PřF UK).

Pro terénní práci měla diplomantka vzhledem k rozložení studia celkem 3 terénní sezóny, při nichž měla pro většinu prací podporu poskytovanou běžícími projekty, jejichž jsem byl řešitelem (GAAVČR IAA300120609) a spoluřešitelem (Projekt VaV MŽP č. SP/2e1/153/07). V rámci rozloženého studia absolvovala stáž na Imperial College v rámci programu Erasmus, kde navštěvovala kurzy a konzultovala pokroky v diplomové práci pod vedením dr. Garyho Hampsona. Stáž umožnila smlouva Imperial College s Ústavem petrologie a strukturní geologie PřF UK.

Během práce na tématu diplomantka získala dovednosti v základní sedimentologické terénní práci, základní aplikaci gama-spektrometrie a stratigrafické aplikaci karotážních dat. Prokázala schopnost rychle a efektivně se naučit práci s novými technikami či softwarem, včetně specializovaných aplikací typu gBase pro práci s digitálními karotážními daty. Z tohoto hlediska je nyní vybavena technickými dovednostmi, které může využít v geologické praxi různých užších zaměření.

Diplomová práce splnila základní požadavky, jež jsem na ni kladl.

L. Vacková shromáždila v terénu značné množství cenného popisného materiálu, jehož získání vyžadovalo v některých případech i využití horolezeckých technik. Pokud jde o kvantitu dat, počet změřených profilů je celkově nižší, než by odpovídalo třem terénním sezónám, ale podobně jako u souběžné diplomové práce M. Skopcové byly terénní práce silně závislé na počasí, navíc klíčové profily v Českém Švýcarsku vyžadovaly využití slaňovacího vybavení a koordinaci větší skupiny lidí na pracích. Kromě fyzické náročnosti práce v terénu zde hrála roli i omezení vstupu do 1. zóny v době hnízdění chráněných ptačích druhů apod. Z hlediska čitelnosti sedimentárních architektur měla většina profilů v Českém Švýcarsku menší vypovídací schopnost, než by odpovídalo relativně dobrému odkrytí tohoto terénu (na české poměry). Vzájemná korelace profilů v oblasti Jetřichovic byla komplikována tektonickým porušením při okraji oherského riftu. Za prezentovanými daty tedy stojí značné úsilí při jejich sběru.

Využití gama-spektrometrie se ukázalo jako velmi užitečné, i když po stránce kvantity zůstalo za předpoklady. Především potvrzení zrychleného přínosu sedimentu do pánve v době

vzniku sekvencí TUR 6 a 7 je pozitivním zjištěním a inspirací pro širší využití této metody v této práci.

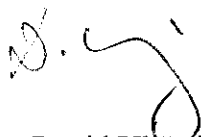
Pozitivně hodnotím soubor sedmi korelačních řezů, v nichž autorka zařadila výchozové profily do korelačního schématu genetických sekvencí TUR 5-7. Některé dílčí korelace sice vyžadují ověření či revizi, ale celkově jde o pokrok v poznání stratigrafických vztahů ve výplni této práce a podklad k budoucím širším interpretacím.

Samotná diplomová práce zůstává nejvíce dlužna právě v oblasti interpretace vlastních dat. Autorce zřejmě v závěrečné fázi práce obrazně řečeno „došlo palivo“ a měla rovněž problém s rozvržením času na zpracování materiálu. Řada interpretací, které se nabízely a které jsem jako školitel předpokládal, tedy nakonec v práci chybí a její celkové vyznění se tím ochuzuje.

O tom svědčí i kapitola Závěr (str. 103), která je vágní a původní interpretační závěry obsahuje jen ve 4. odstavci, kde je srovnání některých parametrů mezi studovanými sekvencemi (koncentrace draslíku, mocnosti parasekvencí). Škoda, že autorka se nepokusila vysvětlit možné příčiny změn v mocnostech parasekvencí nebo více komentovat pozorované orientace klinoforem. Nejsou také rozebrány možné příčiny drobných rozdílů mezi paleoproudovými indikátory sekvencí TUR 5,6, a 7. Přehled jednotlivých sekvencí v kapitole 8.1. by měl více těžit z vlastních dat, místy příliš spoléhá na citaci z publikované práce Uličného et al. 2009.

Je evidentní, že autorce nezbyl čas na důkladnější revizi hotového textu, takže text potřebuje vyčištění překlepů, některých nesrozumitelných formulací a formálních chyb jako např. chybějících popisů os histogramů v kapitole 8.1.

Přes některé výše uvedené výtky konstatuji, že diplomová práce Lenky Vackové splnila hlavní požadavky, jež na ni byly kladeny a doporučuji ji k obhajobě.

RNDr. David Uličný, CSc.
Geofyzikální ústav AVČR
Boční II/1401
141 31 Praha 4

Praha-Spořilov, 10. září 2010

✉ Vyřizuje: RNDr. David Uličný, CSc.

☎ tel: 267 103 326

☎ : 272 763 977

📧 ulicny@ig.cas.cz